

Nr 38.

Godkänd av första kammaren den 24 februari 1928.

Godkänd av andra kammaren den 24 februari 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande över förslag till kungörelse angående förbud mot utförsel från riket av smidbart järnskrot dels ock i ämnet väckta motioner.

(Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

Genom en den 27 januari 1928 dagtecknad proposition, nr 26, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, begärt riksdagens yttrande över följande, vid propositionen fogade

Förslag till Kungörelse

angående förbud mot utförsel från riket av smidbart järnskrot.

Kungl. Maj:t har funnit gott förordna som följer:

1 §.

Från och med den 1 mars 1928 må utförsel till utrikes ort icke äga rum, vare sig sjö- eller landvägen, av följande i gällande statistiska varuförteckning under nedanstående nummer upptagna vara:

Nummer i statistiska varuförteckningen	V a r u s l a g
Ur 874	Järn och järnlegeringar: smidbart järnskrot: annat än förzinkat (galvaniserat) eller förtent.

2 §.

I fråga om det i denna kungörelse stadgade förbud skall förordningen den 3 mars 1916 om straff för olovlig varuutförsel m. m. äga tillämpning.

3 §.

Denna kungörelse gäller tillsvidare till och med den 31 augusti 1928.

I samband härmed har riksdagen till behandling förehaft tre inom riksdagen i anledning av nämnda proposition väckta motioner, nämligen dels de likalydande motionerna nr 239 i första och nr 411 i andra kammaren dels ock motionen nr 240 i första kammaren.

I motionerna nr 239 i första och nr 411 i andra kammaren har hemställts, »att riksdagen i anledning av propositionen nr 26 ville för Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen finner den föreslagna kungörelsen angående förbud mot utförsel från riket av smidbart järnskrot icke böra givas längre giltighet än till och med den 30 april 1928, efter vilken tidpunkt den icke bör förnyas».

I motionen nr 240 i första kammaren har hemställts, »att riksdagen ville vid avgivande av det yttrande, som av Kungl. Maj:t begärts i proposition nr 26 angående förbud mot utförsel från riket av smidbart järnskrot, låta de synpunkter, som anförts i denna motion, komma till uttryck».

Beträffande de skäl och synpunkter, motionärerna anført, får riksdagen hänvisa till motionerna.

Genom kungörelse den 23 september 1927 har Kungl. Maj:t utfärdat förbud mot utförsel från riket av smidbart järnskrot. Giltighetstiden för detta förbud utgår den 29 innevarande månad, från vilken tidpunkt den i förevarande proposition såsom förslag intagna författningen är avsedd att komma i tillämpning.

Den tid, som sålunda står riksdagen till buds för behandling av den föreliggande frågan, synes allt för knapp för ett ställningstagande till frågan i hela dess vidd. Dessutom torde det kunna vara av betydelse för bedömandet att erhålla tillfälle att iakttaga, huru förhållandena på området under någon tid framåt utveckla sig. Av sådana skäl och då det icke bör möta några betänkligheter, att förbudet erhåller förlängd giltighet till utgången av nästinstundande maj månad, har riksdagen ansett sig böra något uppskjuta sitt ställningstagande till frågan, huruvida förbudet bör förlängas efter maj månads utgång, och kommer riksdagen att vid avgivande av slutligt utlåtande i anledning av propositionen jämväl yttra sig i anledning av vad i ovannämnda tre motioner anförts och hemställts.

Riksdagen får alltså,

dels anmäla, att riksdagen icke har något att erinra mot att en kungörelse av det innehåll, som det vid propositionen fogade författningsförslaget angiver, erhåller giltighet till och med den 31 maj 1928;

dels ock förklara, att riksdagen framdeles kommer att avgiva slutligt yttrande över det i propositionen intagna förslaget till kungörelse samt de i anledning av propositionen väckta motionerna.

Stockholm den 24 februari 1928.

Med undersåtlig vördnad.